

ΕΡΩΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Βρέθηκε μετά το θάνατό του και καθώς υποθέτει ο Σίντλερ, φαίνεται πώς απευθυνότανε στη Τζιουλέτα Γκρουτζι-άρντι.
J. PROD' HOMME

Λίμνη του Βαλατόν 7 'Ιουλίου 1807.

Ἀκόμα βρίσκομαι στὸ κρεβάτι ζαπλωμένος κι' οἱ σκέψεις μου τρέχουν γοργά σ' ἐσένα, ὥραία μου πολυαγαπημένη, πότε χαρούμενες καὶ πότε θλιβερές περιμένοντας ἀπὸ τὴ μοίρα νὰ μὰς εἰσακούσῃ. Δὲ μπορῶ νὰ ζῆσω χωρὶς ἐσένα ἢ μαζί ἢ καθόλου. Ναι, ἀγάπη μου, ἀποφάσισα νὰ περιπλανηθῶ μακριὰ σ' ἀπόμερα μέρη, ὥσπου νὰ μπορέσω νὰ πετάξω μεσ' τὴν ἀγκαλιά σου κοντά σου, μὰ πολὺ κοντά σου, καὶ ν' ἀνυψώσω τὴν ψυχὴ μου ἀγκαλιασμένη ἀπὸ τὴ δικὴ σου, ἴσα με τὸ Βασίλειο τῶν Οὐρανῶν. Μάλιστα πρέπει. —Εἶμαι σίγουρος ὅτι θὰ μ' ὑπακούσεις πολὺ πρόθυμα γιατί ξέρεις πόσο πιστὸς σοῦ εἶμαι. Καμμιά δὲ θὰ μὴ μπόρῃσῃ ποτὲ νὰ κατακτήσῃ τὴν καρδιά μου, μὰ ποτέ.

Ἄχ! Θεέ μου γιατί θὰ πρέπει νὰ πάω μακριὰ ἀπ' αὐτὴ, ποὺ τόσο ἀγαπῶ; Κι' ὅμως ἡ ζωὴ μου στὴ Βιέννη εἶναι τούτῃ τὴν ὥρα γεμάτη ἀπὸ βάσανα καὶ θλίψεις. Ἡ ἀγάπη σου μ' ἔκαμε τὸν πιὸ εὐτυχισμένο μὰ καὶ τὸν πιὸ δυστυχισμένο ἄνθρωπο τοῦ κόσμου. Στὴν ἡλικία μου ἔχω ἀνάγκη ἀπὸ μιὰ κάποια ὁμοίμορφη ἡρεμία κι' ὁμοιότητα τῆς ζωῆς. Θὰ μπορέσει ἄραγε νὰ μοῦ τὴ χαρίσει ἡ ἀγάπη μας; Ἄγγελέ μου, αὐτὴν τὴ στιγμὴ μαθαίνω πὼς τὸ ταχυδρομεῖο φεύγει κάθε μέρα καὶ γι' αὐτὸ βιάζομαι νὰ τελειώσω αὐτὸ τὸ γράμμα ὥστε νὰ τὸ λάβεις χωρὶς ἀργοπορία.

Νάσαι ἡρεμῆ γιατί μόνο μὲ τὴν ἡρεμὴ σκέψη τῆς ζωῆς μας θὰ μπορέσουμε νὰ φθάσουμε στὸ σκοπὸ μας, νὰ ζήσουμε μαζί. Γαλήνεψε, κι ἀγάπαμε σήμερα—αὔριο—πάντα!

Οἱ δακρόβρεχοι ἀνασταναχτοὶ μου, ἄς φθάσουν κοντά σου.

Ἦ εὐό, εὐό Ζωὴ μου, ὕπαρξή μου, ἔπαντό μου χαίρε, Ἐξακολούθησε νὰ μ' ἀγαπάς μὴν παραγνωρίσῃς τὴν πιστὴ καρδιά τοῦ ἀγαπημένου σου.

Αἰῶνα σ' ἐσένα, αἰῶνα σ' ἐμένα, αἰῶνα σ' ἐμὰς!

Λ

Μετάφραση Γ. ΠΛΟΥΤΗ